

Întoarce o mână nevăzută
file peste timp,
dintr-o uriașă carte.

- Dan Robescu -

Am regăsit multe din trăiri comune, aceasta consider că nu se
datorează doar spațiului.
... vreau ca aceasta să reprezinte, o mică parte din ceea ce
sint pentru dumneavoastră.

- Florin Bodescu -

ISBN: 973 - 9253 - 41 - 5

Călător la porțile timpului

Dan Robescu

Editura "RADICAL"
- 1998 -

Gânduri despre "Călător"

Nimeni nu poate vorbi despre altcineva. Dar a vorbi despre Dan Robescu înseamnă a număra stelele. El încă le mai numără printre cuvinte. Prin vorbe adică. Omul acesta a încercat aventura versului, și, fără a bate la prea multe porți, a intrat în lumea care, paradoxal, îi este mai comună decât familia. Are cultul poeziei și, prin aceasta, cultul prieteniei. Cultura, dragul de a sta de vorbă cu lumea (care poate fi și prea largă, dar și prea rea) este, nu o calitate, ci o stare de fapt.

Volumul lui Dan Robescu, va fi o revelație a bunului simț. El, volumul aceasta, va fi o umbră luminoasă a acelei uliți a copilăriei, pe care uneori o uităm. Dan are puterea de a-și aminti că cineva îi bate la poartă și este dator să-i răspundă. Cum? Printr-un volum care, fără a se vrea necumpănit, este un eveniment. Ca și acela al deschiderii unei porți. Către cine? Către ce? Vom afla citindu-l, cunoscându-l.

Mai 1998
Drobeta Turnu Severin

ION CONAC

Călător la porțile timpului

Pornit în miez de noapte
pe un drum necunoscut,
un călător
bate la porțile timpului.
Îi va deschide cineva,
ori vreun gând va ști să-l audă.

Purtate de vânt către tine
ca florile câmpului,
sunt vorbe în gând, pentru mine.

29-VI-1952

După lectură

Prietene, la un "sfârșit" de carte
De unde-ncep poetice-anotimpuri
Îți mulțumesc că m-ai lăsat pe gânduri
Și mi-ai dat viața gândului DEPARTE

Și dacă m-am urcat navigator
În toate a silabelor corăbii
E că te-aștept furând neliniștitor
Aripa-n zbor a unei dulce vrăbii

Și te salut, poet cu verb curat!
În substantiva vieții catedrală
Mă simt de poezia ta furat
Ca adjectivu-n haina ancestrală

Eu recunosc în umiliința mea
Poetul nemăsluitor de verbe
Căutător de zare și de stea
Fără de mir, de-aminuri și de jerbe

21-VI-1991

Joc pentru destin

Pornind de la o glumă,
te-am cunoscut pe tine...
O glumă,
cu concursul dat al hazardului.
Privirile-mi mirate
te-au înlănțuit ca iedera,
așteptând un răspuns.
Recunoscuseră ceva drag,
ceva ce așteptam de mult,
ceva ce fusese căutat în timp...
Și când am văzut un zâmbet
ce destrăma o teamă ce nu voia să se arate,
am considerat jocul câștigat.
Am vrut să strig...
De bucurie am vrut să strig, sau de durere?

Câștigasem jocul
împotriva mea,
împotriva ta,
sau a sorții?

O glumă
poate să însemne, în împrejurări anume,
un destin.

03-VII-1972

Oglinda ploii

Octombrie, cernit pe străzi,
Așterne pete de oglinzi
Privindu-le nu te grăbi
Trisiteții, mâna să-i întinzi

Lumea pe care ți-ai dorit-o
În gândul tău, nu mai există?
Nu-ți pierde visul în oglinzi
Oglinzi din ploaie nu rezistă.

Ești lângă mine, cade ploaia
Ne reunește așteptarea
Zâmbind cu lacrimi, ochii tăi
Plătește ploii, întristarea

Colind pe străzi, întind o mână
Întinde mâna să mi-o prinzi
Octombrie, cernit, pe străzi,
Așterne pete de oglinzi.

13-X-1976

Vremuri

Moș Gerilă a-mbătrânit
Darurile nu mai poate
Să le aducă an de an
Tot mergând cu sacu-n spate.
Pentru anul care vine
El de-acum în sâniuță și le-a pus.
Și s-a tot dus

Să colinde-ntreaga lume
În răsărit și în apus
Însă de pe căi străine
Astăzi a ajuns la tine,
Și din partea celui drag
Îți urează "La mulți ani"
Mult noroc și fericire
Pentru anul care vine

.....
Dar ninsoarea n-a căzut

Moș Gerilă n-o să vină?
E isteț bătrânul nostru,
O să-și cumpere mașină.

15-XII-1972

Niciodată

-fratelui meu-

Niciodată

n-ai spus

că ți-e dor de ascuns,
de lumini care mor.

Am crezut că e vis.

Dar să nu crezi vreodată

Că de lacrimi purtat

N-am știut ce doreai

Suntem numai noi doi

Suntem noi

și vom fi

pentru noi și copii

Poate nici nu știai

Poate nici n-ai să știi.

16-IV-1975

Tanit-păpușa

Ți-am dăruit cândva,

o păpușă...

Tanit-păpușa,

a apărut din necunoscut

într-o seară de iarnă.

S-a desprins de acolo,

din banal,

purtată de două mâini dornice s-o scoată

minunile lumii de-o clipă

și ea să le vadă.

În seara aceea,

în care s-au stins poate atâtea nume,

păpușa primise unul, cu care să-și

semneze

trecerea prin lume.

Tanit-păpușa!

Pretext,

ca numele meu să-ți fie aproape

și privirile ei să te vadă
de câte ori privirile mele n-au putut s-o facă.
Să-ți privească cu ochii mei,
cu ochii dorului,
ochii tăi,
ochi pentru mine dragi...
și buzele
și părul.
I-am dat păpușii numele meu
să-ți amintească de mine,
acum și cândva
în clipe viitoare.
Să-ți amintească de mine,
Să mă gândesc la tine
și împreună, să purtăm în gând,
o seară de decembrie.

14-XII-1972

Noapte de veghe

Noapte, de ce numai eu
Stau de veghe - acum cu tine?
De ce-n căutarea ta
M-ai ales tocmai pe mine?

M-ai ales spre a-mi arăta
Ale nopții tale stele
Și cu gândul printre ele
Fericit a mă purta?

Ori ai vrut cu a lor forță
Întunericul s-atragi,
Să-mi văd chipul fetei dragi
Luminat de-a lumii torță?

S-o privesc și gând să-i spună
C-o sărut să se trezească,

Brațele-i să mă primească
Să rămânem împreună.

S-o cuprind și s-o desmierd,
Și-mbătat de dulci suspine
Ce le-ngână pentru mine,
Șirul timpului să-l pierd.

Și uniți prin legământ
De-al iubirii tainic ceas
Să ne pară c-am rămas
Numai noi pe acest pământ.

Înstelată-ți mândră haină
Să ne-n văluie tăcută
Când într-o chemare mută
Noi urzim a lumii taină.
Și de-același dor uniți
Să fim după - atâta umblet
Singur timp și doar un suflet
În iubire înlănțuiți.

M-ai purtat cu tine, noapte,
Și m-ai dus spre fericire
Când tot sufletul mi-era
Plin cât noaptea de mahnire.

Și de-n căutarea ta
M-ai găsi de veghe iară
Vino, noapte, de m-alege
Până nu se lasă seară.

28-I-1973; Oradea

Cărarea vieții

E - adevărat,
că - ntreaga viață
n-o poți cuprinde doar cu vorbe.
Cărările ei nesfârșite
duc undeva - unde-i posibil
ca nimenea să nu ajungă.

Într-o-nsorită dimineață,
pornii pe una din cărări
În față-mi de nisip oceanul
mi s-a deschis
și nesfârșit
era de mare
sub ochii mei întrebători.
Ocean de oameni
și de fapte,
de vis,
speranță
și-mplinire,
mă-nvăluie să mă cuprindă.

Unde cărarea mea va duce?
Pe unde pași-mi voi purta
Ca-n drumul meu să pot ajunge
Să întâlnesc cărarea ta?

Pe unde eu voi rătăci
pân' să ajung la clipa care
va hotărî să-ne-ntâlnească?

Răspunsuri pentru ce aş da?
Noi mergem unul către altul,
Cu clipa ce-o purtăm în gând
Spre clipa ce-o să ne-ntâlnească.

Atunci vor fi în timp unite
Două vieţi ce merg alături
Nu pe cărări ce-s despărţite.

E-adevărat,
că-ntreaga viaţă
n-o poţi cuprinde doar cu vorbe
Dar, totuşi,
ale ei cărări
ajung să fie străbătute
de om, şi gânduri,
uneori.

29-IV-1952

Preţul perlei

"Adevărul are astăzi preţul perlei

şi fără îndoială

frumuseţea strălucirii ei".

Când ştii că adevărul e o perlă,
Ce-n scoica timpului e căutată
Nu ştii de se mai merită ca tu
Un trist pescuitor, născut odată
Şi dispărut de mii şi mii de ori
Să poţi să crezi în strălucirea ei vreodată.

.....
Să-ţi cauţi perla timpului în tine
Chiar dacă nu-i nimeni ca să o găsească
Căci timpul trece pentru toţi, dar vine.

.... - - 1974

Gând străbun

Iubirea noastră legendară
De-a înflori pământul tău
Stă strajă, nimb de curcubeu
În plaiul Mioriței,
Țară-
Acei ce-n sânul tău sunt frați
au pus cununa bucuriei
Din piscurile de Carpați,
Până la marginile gliei.

...-VIII-1973

Actorul

*"Aceleia care,
a știut să privească,
dincolo de zâmbitoarea mască cotidiană."*

Zâmbind, numai în ochi purta
Tristețea lui ca pe o taină,
Ce nimănui n-o arăta
Purtând a veseliei haină.

Când ochii lor s-au întâlnit,
Ea a-nțeles atuncea rolul
Și printre gânduri a șoptit:
"Ce trist zâmbeste azi actorul!"

25-VII-1973

Izvor de întristare

Azi e zi de odihnă, și ai ieșit afară
Ai ieșit să te plimbi, e zi de primăvară.
Ieșit cu-a tale gânduri, privești tăcut în jur
La lumea care toată, îți spune doar "bonjour"
Și trece mai departe, rece, nepăsătoare,
Nu știe-a tale gânduri, nu știe ce te doare
Și chiar dacă ar știi, cu ce te-ar ajuta?
Ți-ar spune-o vorbă bună, cel mult, spre-a-mbărbăta
O ființă necăjită și fără alinare.
Așa e făcut omul, să deie ascultare
La vorba altui om, necazul să-i asculte
Și-ncercând să-l mângâie, îi spune vorbe multe
Pe care deseori, nici el nu prea le crede;
Dar dorința de a face un gest, la el se vede.

.....
Și astfel trece viața, și trece lumea toată
Când înfrățiți cu timpul, trecem cu ea odată.

...-primăvara-1973

* * *

Mai dăm din mână, la străini

Mai dăm din mână, și la câini

Dar viața e de nepătruns

Când râdem, hohotind de plâns.

(De vorbă cu Puiu Bogdan)

Lumea copiilor

Minuni ce-adună un colan

De mici căsuțe colorate

Așteaptă-n parc, și-n prag de an

Să fie vizitate toate.

Copii sunt mulți ca niciodată...

Deși de mult e dusă vara

Imagini, lumea lor le-arată

Din basmele citite seara.

Luni, iepurași și urși erau

Într-o durabilă frăție

Și-e ciudat, dar nu-și purtau

Nici cea mai mică dușmănie.

Un băiețel s-a minunat

Când le-a văzut, căci nu știa

Și pe bunic l-a-ntrebat:

De ce nu scrie-n carte-așa?

Lupul, de ce nu l-a mâncat pe iepuraș?

Eu, îi țin parte

Și pentru el am tremurat,

Gândind la rândul scris în carte.

"Aicea toate sunt totuna,

Nu-s unii slabi și alții tari;

Lumea copiilor nu-i una

Cu lumea oamenilor mari-

a explicat, zâmbind, bunicul.

22-XII-1975

"Noi toți suntem niște păpuși

Căci oricât de frumos am vrea să fie viitorul,

speranțele nu se îndeplinesc.

Când soarta trage sforile

păpușile trebuie să danseze."

= (Per Olof Ekstrom) =

Pragul

(Lui Ionuț, la 7 ani)

Băiatul meu, tu astăzi treci un prag

Dar ai lăsat vreo 7 ani acasă

Să-ți fie visul cum dorești de drag,

Să-ți fie viața cum vrei de frumoasă

Dar ține minte gândul așteptat:

Să nu uiți locul, de unde ai plecat.

31-V-1985

Cartea cu povești

(Iuliei, la 3 ani)

Deschid

O carte cu povești

Sunt la pagina trei.

Și mă uit

Și mă mir:

"Ce frumoși ochii tăi!

Ne schimbăm, zi de zi.

Dar prin anii ce vin

amintește-ți

de vrei,

gândul meu cel senin

de la pagina trei.

26-VIII-1985

Parcul copilăriei (Salonul cu castani)

Salonul cu castani,
Nu este o închipuire;
Există de o sută de ani.

Salonul cu castani.
este locul
unde ziua,
își ia bună seara
de la orice anotimp,
în timp.

Salonul de castani,
este mândria
copilăriei mele
când ninge cu amintiri
peste zile bune sau rele.

Salonul cu castani...
Va rămâne pentru mine,
spre tine.

5-VII-1988

Sărbătoare

de Ionuț Daniel Robescu

De sfânta sărbătoare
mi-am lăsat
ghetele, la ușă.

Așa am învățat
de la părinți,
să fim cuminți.

.....
Ghetele
rămân pentru dar
să nu fie nimic în zadar
pentru că
măine
e sărbătoare
pentru fiecare.

5-XII-1988

Poarta visului bătrân

-Sunt doi bătrâni pe strada ta!
(Îmi spune din vecini, o casă)

Când se aprinde prima stea
Lumină lampa lor pe masă.

Copiii sunt plecați în lume
De nu mai vin? Sau nici n-au fost
De nimeni nu deschide poarta
În casa asta fără rost?

.....
Trec zilele, în anotimpuri...

Un gând în viitor; tresar
Și fără voia mea îngân:
Să bată, nimeni nu se-ndeamnă
La poarta visului bătrân.

XI-1983

Tic-tac

Tic-tac
Timpul nostru trece
Tic-tac
Vremea nu alege
Tic-tac
Viața printre gânduri
Tic-tac
Ne rămâne-n rânduri.

14-II-1988

Ce ne-nvață Moș Crăciun?

Ce ne-nvață Moș Crăciun?

.....
Să fim buni, cuminți și drepti

Din trăistuța fermecată
Pentru fiecare nume
Scoate dar, cu dar, anume

Să rămânem înțelepți.

14-II-1988

* * *

Lumea nu te înțelege

Iar de nu faci voia lor

Ziua bine nu-ți mai merge

Iar de faci, tot nu-i ușor.

Cerne lumea firi deșarte

Adevărul, e departe.

15-V-1974

Acuarelă

Chipul zilei se umbrește

Frământat de asfințit

Soarele-de-un gând oprit

Stă la lume și privește.

Sinceritate

Dac-ai vedea vreodată
Fetița mea dormind,
Te-ai crede poate-un rege
Ce stăpânește lumea.

E-atât senin și dulce
În somnul ei profund
Încât, ca o-măiastră, împodobită-n alb

Îți va rămâne-n gând.

Prânzul

Lume de amar în gând
Cum stăteau cu toții-n rând
De la muncă fiecare,
Cu mâncare.

Dar s-a terminat din traistă
O țigară-și mai aprind
Și privesc cu toții-aiurea
Fără rând.

Drumul nu se mai întoarce
Dar îl construiești mereu
Lași în urmă amintire
Și-zâmbești spre fericire
Cu părerile de rău.

17-IV-1989

Revelion

E sărbătoarea revelionului!

Nu e nevoie

de nici o întrebare,

De ce?

Pentru că a sosit

O bucurie mare.

De unde anume

nu știm,

dar o simțim

ca o emoție deosebită

ce inima ascunde.

Nu mă-ntreba pe mine

Poți să taci,

de tine depinde.

31-XII-1987

Sorcova

Sorcova-i un gând senin

Fără urmă de venin

Sorcova-i o duioșie

Oamenilor, ca să știe

Că au fost, suntem, vom fi

Și bunici, părinți, copii.

Sorcova-i un gând celest

Fără timp și fără rest

Dar nu faci un simplu gest:

Sorcova, fără să știe

Ne aduce bucurie.

24-XII-1987

De sărbători

Ninge-n amintirea noastră
Ninge azi fără zăpadă
Lacrime, de pe obraz
N-ar fi bine să se vadă.

Tot noi suntem, dar mai triști
Căutând cu bucurie
În ajun de Anul Nou
Gândul din copilărie.

31-XII-1987

Fotografie

Doi copii și Anul Nou
Merg în recunoaștere
Merg toți trei în prima zi,
Ziua lui de naștere.

Mână-n mână trec cu gândul
Să ureze bucurii.

Aș mai vrea să fim copii.

1-I-1988

Chem amintirile

Te chem amintire

Te chem să-mi spui

Despre prima iubire

Te chem să-mi spui

despre un soare

cum n-a mai fost

din acea zi un altul

care m-a luminat

și ne-a privit

bucurându-se

din tot înaltul.

El a știut că dorim atunci

să ne ferim de-a lumii privire.

Bine-ai venit, amintire!

Gândul caută

Mă gândesc la fericita vreme

Și amintirile nu conținesc să vină

Și-atunci totu-mi apare ca-n vis

Un vis cu multă, multă lumină.

Era timpul florilor

Al florilor ce-ți aduc fericire

Când de emoții stăpânit

Am rostit cuvântul "iubire".

Rostindu-l, am avut în față paradisul

În care am pășit sfios și tăcut

Necunoscând încă tainele vieții

Uimit eu însumi de pasul făcut.

4-V-1972

Banca

Spre bancă-amândoi, pașii ni-i purtasem

-Un soare zâmbitor ne mângâia printre frunze-

Pe bancă amândoi ne-așezasem.

La iubirea mea, prin iubire-ai răspuns

Un soare mulțumit, ne-ncuraja printre frunze

Iubirea și-ncrederea ta, în suflet adânc mi-au pătruns.

Amândoi, acolo, pe bancă, iubire pe veci ne-am jurat

Un soare neîncrezător ne privea printre frunze

Sunt tineri, (își zise) și de-au greșit cumva, nu-i păcat.

A mai trecut o noapte, și iarăși s-a ivit

Însă cuprins de gânduri, din ceruri a privit

Banca era aceeași, nu era nici un nor

Nici noi nu mai eram, e totul trecător.

Ne-a căutat prin lume și ne-a văzut, departe

Eram unul de altul, căci viața ne desparte.

1-06-1971

În parc

Fulgii peste lume-aștern
O mantie o zăpadă
Privind cum din nori se cern
Pașii ni-i purtăm pe stradă.

Doar a noastră-i lumea toată
Și spre parc, cuprinși de-un gând
Noi ne pomenim deodată
Prin zăpadă alergând.

20-II-1973

Gând

Văd ziua de poveste a soarelui apusă
Cu oameni ce alături, pornesc spre bulevard
Și-n gânduri am o viață nescrisă și nespusă
Cu nevăzute flăcări, ce doar în mine ard.

Privesc în dreapta mea, și golul ce se pierde
În dreapta mâinii mele, se strânge tot mai mult
Sunt singur și doar glasul ce poate să desmierde,
Cu revenirea serii, mi-e dor să ți-l ascult.

9-II-1975

Aș vrea să fiu vânt

Aș vrea să fiu vânt
Să-mi port
Dorul meu
Doar de tine știut.

Aș vrea să fiu vânt
Să mă joc cu părul tău
Să-ți alung din suflet tristeți
Ce ți-ar face vreun rău.

Aș vrea să fiu vânt
Să te cuprind toată
Să-ți mângâi obrajii și părul
Ca altă dată.

Să mă recunoști
Și căldura inimii tale
S-o primesc, în inima ce de dor tresaltă
Aș vrea să fiu vânt
Stăpânul minunilor, cioplite de timp-
Minunată daltă.

6-IV-1973

Jocul iubirii

Noi am jucat un joc

De care oamenii își spun c-a fost

Întâiul rost din viață fără rost

Când flăcările scrum strâng la mijloc.

Noi am jucat un joc

Pe care-l joacă fiecare om

Dintotdeauna, tot așa cum frunza

Se joacă-n ramul fiecărui pom.

Noi am jucat un joc

Ce astăzi doar de noi e amintit

Nimic din tot ce-a fost n-a mai rămas

Suntem prezentul jocului sfârșit.

2-XI-1974

Amintirea

Acum, când totul s-a schimbat

Și-a mai rămas doar amintirea

Din cele petrecute odat'

Aș vrea să-ți spun că nu-i păcat

De cele ce s-au întâmplat.

Când totuși, dacă stai puțin

Cu gândurile duse-aiurea

Aș vrea acum să pot să-ți spun

Cât de frumoasă-i amintirea.

11-I-1972

În viitor

Când legea amintirilor recheamă
Iubirea noastră timpul s-o revadă
De nu dorim, noi ne vom întâlni
Cu totul absolut întâmplător pe stradă.

Ce gravi vom fi
Dar poate vom spera
Că ce a fost deplinul înainte
Înseamnă azi trecutul readus
La marginea străinelor cuvinte.

Și vom pricepe numai la plecare
Cuvântul nerostit, ce-aduce vestea:

Atât a fost, dar s-a sfârșit povestea.

10-I-1986

Eu știu un basm

Eu știu un basm
Ce-l știi și tu
Poveste-a unor seri de iarnă
Pe care-ades îl regăsim
Când amintiri prind să se cearnă
Ca împreună iar să fim.

Uitării, pe un drum pustiu
Când trec cu clipa de-altă dată
Îți spui, șoptind în gând: eu știu
Un basm, despre-un băiat și-o fată.

19-XI-1973

În ochii mei

În ochii mei, de-atâta dor
Statui din piatră mută, cântă
Iar visele în zborul lor
Se-avântă, tot mai sus
se-avântă.

16-VI-1973

Iubire fără trandafiri

Seara aceea
va rămâne seara noastră de amintiri
Fusese o zi frumoasă,
și soarele ce se grăbea să apună
nu ne-a gonit acasă.
Mergeam alături,
și mâinile care se fereau,
cu rădăcina gândului în noi,
se atingeau.
Era întâiul pas,
spre o poveste fără trandafiri,
în zilele dintâi ale anului,
ce strâng în buchet amintiri
Pretext ca să privim în bibliotecă,
și timpul care trecea, căpăta străluciri de vecii.
Poate nu știi,
de când doream să-ți spun
fără a-ți umbri lumina privirilor întreagă:
'Nu poți altfel să fii'
dar înainte
de a rosti ceea ce aveam să-ți spun
tremurul mâinii tale
mi-a spus, dar, mai înainte
că între noi,
nu e nevoie de cuvinte.

9-I-1975

Un salut

Cu un străin vorbeam la poartă
Când ai trecut pe lângă mine:
A vieții-ntunecată artă
M-a întristat privind la tine.

Cu mâna-i nevăzută a șters
Cărarea ce ducea la glasul
Ce străbătea un univers
Când regăseam spre tine pasul.

În fața casei, înflorit
Creștea un piersic, aliat
Pe care fără să ezit
Privind spre tine-am întrebat:

Ecou al pașilor știuți
Și flori de piersic fără glas
Ce-ascunde un salut în viață
Din tot ce a fost și-a rămas?

16-III-1975

Port în gândul meu

Port în gândul meu iubire

Și privesc uimit o floare

Ce-și dorește nemurirea

Într-un răsărit de soare.

21-III-1973

* * *

Mi-ai dăruit o vorbă care

Noianul gândului ascunde

A fost prilej de întristare

Ce glasul inimii pătrunde.

Asemeni visului din brazi

Dă unde să știu eu că mâine

Va fi mai bine decât azi?

Căci conul cade veșnic, veșnic.

17-V-1974

Dorință

Să vii lângă mine aș vrea

Să-ți șoptesc

Că te-am așteptat privind o stea

Focului ei i-am spus că doresc.

Să fim singuri, și ochii noștri să-și spună

Cu luminile lor,

Că departe unul de altul să fim nu-i ușor.

26-IV-1973

Împreună

Împreună dacă am fi

Am uita de toți și de toate

De durere n-am mai ști

Că există-n lume poate.

Primăvara, la picioare

Verzi covoare ne-ar așterne

Și-am privi răsărind la soare

Floarea lumilor eterne.

20-III-1973

Vis de primăvară

Mi-e dor
De tine.
Și cuprins de fior
Aștept să vii la mine.

Fericire
Să-mi aducă glasul
Ce vine din iubire
Și gândul ce spre mine-ți poartă pasul.

Să te privesc
Și-apoi
Să rămânem singuri cu clipa
Ce-o doresc
Și-o dorim amândoi.

Și-atunci
Cum primăvara vântul adie prin lunci
Când văpaie nestinsă în brațe îmi ești
Să-mi șoptești:

Înfruntă florile, furtuna,
Când știu că soarele-o să apară
Deși n-apare-ntotdeauna
Și-apune-n fiecare seară.

.....
Dar ce vor stelele să-mi spună?
Tresar, s-a înnoptat afară
Și singur sunt, nu împreună
C-am visul meu de primăvară.

26-IV-1973

Lumi apuse

-Spectator, pe gânduri dus
Privesc lumile care-au apus!
Lumi în care ai pierit,
Sau te-ai ridicat din nimic,
Te-ai înălțat, te-ai prăbușit
În întunericul fără sfârșit.

Sunt multe, multe de spus
Despre lumile care-au apus
Astăzi mai toate s-au uitat
Și dacă nu ești atent, ai scăpat
Ceva ce poate te-ar interesa.

II

Prin viață, trecătorule, fii stăpânit
Lasă-ți preocupările fără sfârșit
Mai pleacă-ți urechea la cele ce-au fost
Căci ele te ajută, nu sunt fără rost
S-au spus până acum mii și mii de cuvinte
Din care poți să tragi doar învățăminte
Cuvinte frumoase, cuvinte-nvechite,
Dar care luate-mpreună, unite
Ne dau astă lume, ne dau ceea ce pot
Pe cei care, astăzi, minunile scot.

7-IX-1972

Toamna

De pe dealuri toamna vine

Coborând înspre câmpie

Din tristeți și frunze moarte

Fluturând a ei mantie.

Într-o mare de aramă

Se transformă câmpul verde

Frumuseți azi se destramă

Totu-n infinit se pierde.

Cu-a ei suflare grăbită

Pustiește totu-n cale

Natura-i de acum știrbită

De frumusețile sale.

Și se duc și trec deodată

Oameni și tot ce-i pe lume

Toamnă, oameni laolaltă,

Tot ce-n lume are un nume.

7-XI-1972

Colinda

Într-o seară,
de zile mari
am găsit o comoară
din copilărie.
Ce bucurie!

Și cădeau ninsori
în acele zile
de sărbători
ce sufletu-ți inundă.

Întoarsă copilărie
Am găsit în curtea mea, o colindă.

Vestire

Vacanța a sosit !
Pe bătrânul pământ,
(aș vrea să știi)
copiii s-au bucurat
că mai pot fi
încă copii.

Dan Robescu

Iarnă

Iarna
este o poveste albă
O întâlnim
în fiecare an,
dar niciodată
nu o regăsim
cu bucuria
de altădată.

-XII-1989

La Voineasa

Peste ramuri,
după atâta timp
au căzut
steluțe de zăpadă.

Să nu te miri
Să nu te-ntrebi
Ce-am vrut cu gândul
Ochii mei să vadă.

A nins
peste noi
peste toți
Ca-ntr-un uriaș teatru.
Să-ntrebăm bradul
dacă nu cumva suntem cinci,
în loc de patru.

- 50 -

Paradox

Aiurea mergeam, cu gândul aiurea
Mă gândeam undeva, dar m-am gândit la tine
Pădurea-mi spunea, și-am ascultat pădurea
Că gândurile tale, se-ndreaptă către mine.

Culmea muzicii

Culmea muzicii
mi-ai zis
care este?
Și de-ncepi
Eu îți spun:
Să-ți cânt
într-una
Iară tu,
să nu pricepi.

16-III-1976

- 51 -

Rază de toamnă

Nu e nimic mai adevărat

Decât inima ce bate

În viitor să știe.

Să ne bucurăm așadar!

Fără 15 septembrie

Lumea e pustie.

-IX-1990

Se duc

Se duc, uitate anotimpuri

Pierdute fire de nisip

În timp ce-o mână nevăzută,

Ne-așterne toamna peste chip.

29-IX-1979

Poartă visului bătrân

Hoinar la geam, îmi bate vântul

În seara toamnei de acum

Îmi caut de-nceput cuvântul

Ca să pornesc cu el la drum.

E doar o simpă întâmplare

Ce vreau să spun acum, dar iată

Pe toată strada adormită

Doar o fereastră-i luminată.

Sunt doi bătrâni, pe care anii

I-au pustiit așa cum vântul

De toamnă, scutură castanii

.....
Dar încotro mă duce gândul?

Nu le mai calcă nimeni pragul...

Și toate astea ce înseamnă?

Dni toate, câte ne rămân?

Să bată, nimeni nu se-ndeamnă

La poarta visului bătrân.

17-VII-1983

Câinele

E mereu, veghind, de pază

Cu conștiința unui gând

Nu-i un personaj de vază,

Și-l cinstim abia cu-n rând

Nu gândește decât felul

Omului de-a se purta

Și-nțelege răutatea

Când începe a lătra.

Latră fiindcă așa-i e felul

Îi iubește pe stăpâni

Noaptea, seara, dimineața

Fiindcă se gândesc la câini.

.....
Ce plăcut să ai un câine

Pentru ziua cea de mâine.

25-VII-1988

Viața

de Ionuț Daniel Robescu

Viața după viață

reprezintă un gând.

Ne mai pleacă fiii

Ne mai pleacă frații

Ne-au plecat părinții

Și suntem la rând.

Dar privind cum trece

viața unui om

Ne rămâne-n suflet

visul unui pom.

29-VI-1988

Locuri

Doi
este
între 1 și 3.

Între premiul întâi și al treilea
este al doilea.

Nu mai avem ce să spunem;
Locurile sunt stabilite
Mă gândesc doar ca un copil
La bucurii nesosite.

Pentru că,
atunci când nimeni nu mai vrea
Numai tu singur, poți fi acela
care spune "Da".

Ca la un "Loto principal"
(în viața mea)
numerele mai pot fi schimbate
doar de mâna ta.

25-VI-1988

Prețul paradisului

Cum se întâmplă multe-n viață,
O-nvățătoare într-un sat
Câțiva copii a amendat
Pe bun motiv, că nu învață.

Dar te întreb acum pe tine,
De lucruri bune-n lume faur
Noroi în soare-nseamnă aur?
Ori bani, pentru prostie, bine?

Nu-i cere vântului să stingă
Văpăi, minune nu există
Și-o fluturare de batistă
Rămâne, din ce-au fost cei răi.

Atâtea, nu ne sunt pe plac;
Dar pe părinte-l doare visul
Când își plătește paradisul
Cu banii lui de om sărac.

-1975-

Da

În timpul zilei am furat
Conturul chipului senin
Obrazului tău migdalat,
Și seara lângă mine-l țin.

Iar vorbele ce ți le-am spus
În șirul gândului, întregi
Spre tine iarăși le-am adus;
Și cât de bine mă-nțelegi.

Din focul ochilor de mag
Șoptești, de preț, cât vorbe mii
Cuvântul așteptat și drag,
Pe care mâine n-ai să-l știi.

17-II-1975

Poem pentru mama

Ne-ai dăruit întreaga viață
din anotimp,
spre anotimp,
și mândru sunt
că ne-ai dat totul
fără să vrei
nimic,
în schimb.

7-IX-

Străinii nopții

Cu fiul ei alături sta
La colțul străzii, pe pământ.
Dormeau.
Și nimeni nu știa
De unde vin, și cine sunt.

Gânduri întregi mă năpădeau
Privindu-ți blândă, fața ta;
Pe noi acasă ne-așteptau,
Pe ei, nimeni nu-i aștepta.

Unde s-au dus când s-au trezit?
Cine-ar putea acum să spună?
Când zorii lumii s-au ivit,
S-au dus cu noaptea împreună.

22-VIII-1973

Actori pe scena lumii

lui Nicu Robescu

Întreaga lume-i o arenă
 Și-n ea lupti drept, ori cu ocoluri
 Actori suntem pe-a lumii scenă,
 Cu-atâtea și atâtea roluri
 Pe care viața le oferă
 Oriunde stăm, și-oriunde mergem
 Și-n existența efemeră,
 Noi rolurile nu le-alegem.
 Căci viața, meșteră în toate
 Ne poartă-n jos și-apoi în sus
 Ca să vedem tot ceea ce poate
 Să vadă un ochi până-n apus.

Florile mărilor

Privind cum mărul înflorit

Lume de roz purta spre mine,

Eu zâmbetul ți-am regăsit;

Ce dor mi-a fost atunci de tine!

Purtam curat în minte-un vis

Pe care glasul unor flori

Îl preschimbase-n paradis

De gând, iubire și culori.

În juru-mi un oraș dormind

Nu-nțelegea că din iubire

Florile mărilor privind

Am fost cuprins de fericire.

....primăvara-1974

De ce mă chemi

De ce mă chemi cu-a tale lungi priviri
Pe căi care de mult îmi sunt uitate?
De ce să ne hrănim cu amăgiri?
Ni-s durmurile vieții depărtate

De ce să-ntorci o clipă înapoi?
De ce să rețrăim, trecut, un vis
Pe care cu migală amândoi
Clipă cu clipă l-am făcut un paradis?

Spre-al spulbera, și spre-al uita api
Cum uiți o floare ce-o arunci tăcut
Când ea în timp parfumul și-a pierdut?
Nu! E mai bine pentru amândoi!

Prin lume tu urmează-ți drumul tău
Oricum va fi, eu calea-mi voi urma
Și-n suflet să nu porți păreri de rău:
Păstrează-mi amintiri, și-ți voi păstra.

Un val al lumii trece, altul vine...
Cel ce-a trecut, izvor e de durere
Privirile-mi de ce să-ntorc spre tine
Când știu că pieri și tu, și totul piere?

31-III-1973

O stea rămâii

Când ochii gândului ating,

Îmi spun de clipă-nfiorată:

Doară iubirile se sting,

Stelele nu mor niciodată!

Trec anii, însă ele sus

Nepăsătoare când se cern

Atâtea lumi, către apus

Veghează pe un cer etern.

Adeseori, când vin zâmbind

Cu-a lor lumină de departe,

Eu le privesc cum se aprind

Lumină, nimănui să poarte.

La gândul dorului dintâi,

Ce nu e despărțit de tine

Pe cerul timpului rămâi,

O stea, ce strălucește-n mine.

...-IX-1973

Îmi spune vântul

"Stelele nu luminează pentru oameni.

Ei cred doar că lumina lor le este adresată"

În lume soarele-a apus

Iar stelele s-au stins în mare

De lângă mine când te-ai dus.

A trecut timpul ca un gând

Urmând noianul de uitare

Și-n locul lor au apărut

Să lumineze alte stele

Pe cerul lumii

Și-un alt soare.

Pe când tăcut priveau departe

Îmi spuse vântul, cu glas rece:

Astrele sunt nepăsătoare

La tot ce vine și ce trece.

...-toamna-1973

Taina izvorului

Zâmbeai către soare,

floare-n lumină,

era fericit izvorul

și de aceea

m-am oprit o clipă să te privesc.

Ai fost mândră,

când fluturile în zborul său prin lume

te-a preferat atâtor flori...

Dar bucuria ta a fost de-o clipă

căci el,

răpindu-ți frumusețea,

mândria

și seninul zilelor,

și-a purtat aripile spre alte și alte flori,

lăsându-ți nesiguranța drept reazim

și cupa amarului

drept hrană sufletească.

.....
Am privit amândoi totul:

eu și izvorul.

Și tăcut m-am aplecat de i-am ascultat murmurul,

privind nefericita floare

"Durere mare într-o lume mică"-

Îmi spuse tainicul sfătuitor

care își desfăcuse pentru o clipă

apele limpezi.

Răspuns

Seara,
pe străzi
nu e nimeni
și tu
să mă crezi
ce-ți răspund
când mă-ntrebi:
"unde-i vara?"

Anotimpul dorit,
stă în noi,
doar atât cât pe cer
stele sunt, nu mister,
dintr-un lucru căit.

Anotimpuri când trec
lasă-n urmă idei
ce în noi se adun'

Niciodată nu spun
Care floare s-o iei.

27-XI-1982

Copacul

Te văd și azi, ca și-altădată
bătrân copac,
ce-adesea mi-ai alungat răul din gând,
și liniștea în suflet mi-ai adus.

În multe seri,
când ți-am spus necazul meu
tu mi-ai arătat floarea ta
ce parcă voia să-mi spună că-n lume nu-s numai spini,
ci și flori
pe care tu le-ai adunat
ca unul care știe să se bucure de viață
atunci când are prilejul.

Când florile s-au preschimbat în fructe
m-ai învățat că viața
are un sens într-adevăr
și merită să fie trăită.

Când toamna ți-a smuls veșmântul
tristețea ta
m-a învățat
adevăratul preț al primăverii fără întoarcere.

Când, în sfârșit,
împodobit cu mantia albă te-am privit,
te-am înțeles ce-ai vrut să-mi spui.
Dar, eu nu știu
dacă voi putea să port cu atâta mândrie
mantia albă a anilor,
bătrân copac,
ce-adesea mi-ai alungat răul din gând,
și liniștea în suflet mi-ai adus.

1972- "În ultimul anotimp"

"A purtat cineva de grijă ca pomii să nu crească până la cer"

-Goethe-

Speranță

Lunea-i marți în Filaret
Timpul trece-ncet, încet
Nimnei nu mai bate-n geam
În castelul amalgam.

Și-așteptăm uimiți ceva
Bucurându-ne încet...

Dar e-același anotimp
În castelul Filaret.

30-XII-1985

Iluzie

Mergeam pe-același vechi cărări
Pe care-ades pașii m-au dus
Mânat de dor și căutări
Spre răsărit și spre apus.

Iar soarele cu a sale raze
Mânunchi de pietre prețioase
Făcea din roua dimineții
Care pe frunze se-așezase.

Privind potecile bătrâne
Și străbătându-le tăcut,
Ca niciodată, am avut
Impresia că ești cu mine.

-Nu fi trist, nu sta tăcut...
-Un tainic glas veni spre mine-
Tu nu ești singur, eu mereu
Te port în gând, și sunt cu tine.

Privind neconținut la aștri
Îți urmăresc tot drumul tău
Și-ți văd și zi și noapte pașii
Și ți-i călăuzesc mereu.

Sunt vorbe dulci, vorbe divine,
Ce de la tine au venit
Știam că te gândești la mine
Știam și eram fericit.

VII - 1972

Dorință

O, cum aș vrea să mă mai pot întoarce
Cu ochii de copil să-înalț palate
Dar mi-e privirea altfel ca atunci;

M-am săturat de atâta bunătate!

*"Dacă reușim să trăim noi înșine în sufletul altora
este cea mai mare victorie omenească."*

- Vasile Pîrvan -

Cumpăna

Întotdeauna,
am știut
că Răul
face balanță
cu Binele
Dar nu am vrut
Să rămână așa ...
Și atunci
am lăsat
o lacrimă să cadă
în talgerul Binelui,

din balanța lumii.

Actori pe scena lumii

Actori suntem pe-a lumii scenă

căci viața ne oferă

atâtea și atâtea roluri

dar noi,

noi suntem actorii

și ni le-alegem.

Cu fiecare zi ce trece

purtând și cerul și pământul,

- extreme între care ne purtăm fapta și gândul -

ne ducem jocul către-un capăt

într-un decor

ce niciodată nu-i la fel,

căci nu e veșnic.

Actori suntem pe-a lumii scenă

și la acest joc

criticii nu au ce căuta;

nu avem nevoie de ei

căci nu avem critic mai bun decât al nostru cuget

și-n fața lui,

jocul,

n-o să pară altfel decât l-am jucat.

Cândva,

o clipă ce "anume"-i pentru noi

dar pentru alții-i clipă

o să-ntrerupă al nostru joc,

lăsând cortina de uitare peste el.

Actori suntem pe-a lumii scenă,

dar pentru-al nostru joc

aplauzele le-om primi vreodată?

31-III-1973

"Înlocuiește o mână nevăzută, file peste timp, dintr-o uriașă carte"

Cuprins:

Gânduri despre "Călător"	3
Călător la porțile timpului	5
După lectură	6
Joc pentru destin	7
Oglinda ploii	8
Vremuri	9
Niciodată	10
Tanit-păpușa	11
Noapte de veghe	13
Cărarea vieții	15
Prețul perlei	17
Gând străbun	18
Actorul	18
Izvor de întristare	19
Lumea copiilor	21
Pragul	23
Cartea cu povești	23
Parcul copilăriei (Salonul cu castani)	24
Sărbătoare	25
Poarta visului bătrân	26
Tic-tac	27
Ce ne-nvață Moș Crăciun?	27
Acuarelă	28
Sinceritate	29
Prânzul	29
Revelion	30
Sorcova	31
De sărbători	32
Fotografie	32
Chem amintirile	33
Gândul caută	34
Banca	35
În parc	36

Gând	36
Aș vrea să fiu vânt	37
Jocul iubirii	38
Amintirea	39
În viitor	40
Eu știu un basm	41
În ochii mei	41
Iubire fără trandafiri	42
Un salut	43
Port în gândul meu	44
Dorință	45
Împreună	45
Vis de primăvară	46
Lumi apuse	47
Toamna	48
Colinda	49
Vestire	49
Iarna	50
La Voineasa	50
Paradox	51
Culmea muzicii	51
Rază de toamnă	52
Se duc	52
Poartă visului bătrân	53
Căinele	54
Viața	55
Locuri	56
Prețul paradisului	57
Da	58
Poem pentru mama	59
Străinii nopții	59
Actori pe scena lumii	60
Florile mărului	61
De ce mă chemi	62
O stea rămâi	63

Îmi spune vântul	64
Taina izvorului	65
Răspuns	66
Copacul	67
Speranță	69
Iluzie	70
Dorință	71
Cumpăna	71
Actori pe scena lumii	72

*Angel
Iubita*

0740/000733

Ami

Tiparul executat sub comanda nr. 220

la SC TIPOIMPEX SRL

Drobeta Turnu Severin

Coli tip: 4,75

IMPRIMAT ÎN ROMÂNIA